

holder de aftaler, vi indgår, og som jo også har begrænsninger for danske fiskere.

Jeg vil godt holde mere fast i diskussionen om kapacitet, for efter min mening er det helt store problem med dansk fiskeripolitik for øjeblikket, at vi ikke sørger for at gøre dansk fiskeri konkurrencedygtigt set i forhold til, hvad der sker i udlandet. Jeg synes ikke, vi gør tilstrækkeligt for at sikre, at vores fiskeflåde moderniseres, og slet ikke nok for at den fornyes.

De sidste par år er der sket lidt. Der har været en del modernisering, men vi står stadig væk i den situation, at den gennemsnitlige flådealder er omkring 30 år. Og det er efter min mening et klart signal om, at der er behov for fornyelse af fiskeflåden.

Som jeg påpegede over for den socialdemokratiske ordfører, viser de seneste tal, at den samlede danske fiskeflåde, med den takt vi kører nu, er fornyet om 100 år. Hvilke andre erhverv ville acceptere, at fornyelse af et erhverv skete med 100 års forsinkelse? Jeg synes ikke, vi kan være det bekendt.

På moderniseringstakten går det lidt hurtigere; her vil det tage 40 år at have hele flåden fornyet. Men det er for mig at se ikke nok.

Der er muligvis mange årsager til, at tingene går så tungt herhjemme. Men efter min mening skyldes det to forhold.

For det første at der er alt for restriktive regler for sammenlægning af kapacitet. Sådan som reglerne er i dag, mister man jo kapacitet, hvis man slår to både sammen, under alle omstændigheder, også selv om vi har overholdt vores nedskæring af kapaciteten helt generelt i forhold til EU.

For det andet mangler der efter min mening også noget helt andet, og det er en klarere sammenhæng mellem den førte kapacitetspolitik og reguleringspolitikken. Det siger jo sig selv, at der ikke er ret mange, der ønsker at gå ud og søge investeringer på et trecifret millionbeløb i et nyt skib, hvis indkomstmulighederne end ikke på det overordnede plan er til at budgettere.

Og dér tror jeg altså vi må erkende, at hvis vi vil have en fornyelse og en modernisering af flåden, sådan som alle ordførere siger gang på gang, så bliver vi altså også nødt til at give fiskerne en vis sikkerhed for en indtægt, så den investering kan forrentes.

Jeg synes også, det her er værd at påpege, at i andre lande er man jo ikke, om man så må sige, så tilbageholdende, som man er i Danmark.

Jeg nævnte før en tabel, men jeg kunne også sige, at man i Irland for øjeblikket er ved at bygge en supertrawler, der er 142 m lang. Det er vist det, man normalt kalder en oceandamper. Det er, hvad der sker i andre lande, og det er dem, vi skal kunne konkurrere med.

Det bringer mig så til næste overordnede princip, og dér er jeg sådan set meget enig i det, ministeren skriver, og det drejer sig om værditilvækst.

Hvis fiskeri skal have en mulighed for at overleve i den internationale konkurrence, er det vigtigt, at der kommer værditilvækst i alle led af erhvervet. Og dér er det for mig at se også vigtigt, at vi erkender, at dér er det altså ikke nok, man bare sådan jabber lidt omkring og lader tingene køre derudad. Dér bliver vi nødt til at erkende, at hvis vi vil have bedre priser for de landinger, vi lægger i danske havne, bliver man også nødt til at specialisere sig.

Det drejer sig om at have de rigtige mængder, de rigtige størrelser, og de skal leveres på det rigtige tidspunkt. Ellers får man ikke en bedre pris for det. Og det betyder altså også, at vi må indstille os på, at flåden må ændre udseende i takt med det, som markedet efterspørger. Det tror jeg er meget vigtigt, hvis den her værditilvækst ellers skal bære nogen vægt.

Til sidst vil jeg godt komme ind på noget omkring den fremtidige regulering. Det nuværende system er jo først og fremmest baseret på mængder og kvoter, og der er for mig at se ingen tvivl om, at det er noget af det, der er skyld i, at fiskeriet i dag ikke er bæredygtigt på den rigtige måde, forstået på den måde, at der indimellem er et stort spild af ressourcer, bl.a. ved udsmid, og det betyder så igen, at der bliver dårlig rentabilitet i hele erhvervet.

Dér tror jeg, at udgangspunktet må være, at vi skal have mere fleksibilitet ind. Der er mange, mange forskellige måder – vi har været inde på individuelle omsættelige kvoter, men noget af det, jeg synes er værd at slå et slag for, er årsmængder. Og dér ved vi, at der har været et forsøg med årsmængdefiskeri i Østersøen, og jeg må så også sige, at jeg egentlig var glad, da fiskeriministeren i sin redegørelse nævnte årsmængder som måder at give fiskeriet mere fleksibilitet på.

Desværre synes jeg ikke, at ministerens fine tilkendegivelser har vist sig i praksis, for på trods af, at ministeren faktisk også i den redegørelse, der blev lavet i 1997, skrev dette, er der ikke sket særlig meget i sagen.